

Sensiz Gece

– Leyla Ş.GEVREK · 26 Ağustos 2011

SENSİZ GECE

Bu gece yıldızlar neden bu kadar sönük? Her gece göz kırıp dans ediyorlardı ayın ışığında. Ayda ışık saçmıyor. Çok sönük.

Dağların ortasında akan nehir neden sessiz? Suları çekilip kurumuş mu yoksa? Daha dün çok uzaklardan geldiğini yorulmadan, bıkmadan çağlayarak anlatıyordu. Yok yok nehirde kurumuş bu gece. Şehre dönüp baktım. Her pencerede mutluluk ışıkları. Cıvıl cıvıl çocuk sesleri gelirdi. Onlar neden susmuş anlamıyorum. Bahar gecesi ama hiç rüzgar yok. Neden esmiyor küsmüş mü acaba. Ağaç dalları nazlı nazlı sallanıp tomurcuklanmış, yaprakları açmıyor.

Bakıyorum kendime her gece uyumak istemezdim. Seni biraz daha düşünüyüm. Gözlerim kapanmasın ne olur uyursam da rüyamda göreyim. Ama bu gece gözlerim kapanıyor, bir şey düşünemiyorum. Başımın içinde iş makinaları neden diye aynı anda kalkıp iniyorlar.

Neden kendimi anneden yeni doğmuş kadar çaresiz; çöldeki kum tanesi kadar suya hasret hissediyorum.

Bütün vücudum karıncalanıyor nefes alamıyorum. Yoksa ölüm acısı mıydı. Yok yok ölüm farklı olsa gerek.

Zoraki ellerimle yokluyorum kendimi. Yaşıyorum ama neden binlerce ton ağırlık var üzerimde kaldırıp atamıyorum. Ve dilimden kelimeler dökülüyor..

Nerdesin kalbim sızlıyor?

Yüreğim olmuş buruk.

Boğazımda düğümlenmiş,

Dökülüyor hıçkırık.

Hiç neden yokken ellerim boşlukta kalmıştı. Sensiz geçen gecede prangalara vurulmuş vücudumun her zerresi senin için inerken...

Hakkın yoktu beni üzme...

Hakkın yoktu gecemi zehir etme...

Hak etmedim sensiz bir ömür geçirmeye...

Leyla GEVREK